కథానిక:

"శ్వేత సుందరి"

మూలం: 'షెన్-చి-చి'

అనువాదం: శ్రీ "కేరా"

జెక్‌షిహ్ ఈ లోకానికి సంబంధించిన స్త్రీ కాదు. వె-యిక్ రిటైరయిన రాష్ట్రోగవర్నరు. తన వంశంలో తొమ్మిదవవాడు. తల్లి వైపున సిన్. ఏడోవాడు మనుమడు. పిచ్చినమ్మకాలు లేనిమనిషి. త్రాగుడంటే మహాప్రీతి. ఇతనికి చెంగ్ - లియూ ఆంతరంగిక స్నేహితుడు, ఒకవిధంగా చుట్టం కూడాను. వె. యిక్ పినతల్లి కూతుళ్లలో ఒకామెను పెండ్లి చేసుకున్నాడు.

చెంగ్ చిన్నతనంలో వీరుడికి తగిన రణోచితశిక్షణను పొందాడు. వె. యిక్ లాగానే సారా అన్నా, స్త్రీలన్నా పడి చస్తాడు. పేదవాడవటంవల్ల పెళ్లాంతోబాటు, ఆమె తల్లిదండ్రులకుటుంబంతోనే ఉండిపోయాడు. వె-యిక్, యితను ఒకరిని విడిచి వరొకరు సామాన్యంగా, ఒంటరిగా కనపడరు.

క్రీ. శ. 747 వ సంవత్సరవు జూన్ నెలలో, ఇద్దరు స్నేహితులు చంగన్ వీధులగుండా ప్రయాణంచేస్తున్నారు. షిన్‌వంగలీ భవనంలో విందు జరుగుతూంటే దానికి వెడుతున్నారు. కాని సూన్‌పెంగ్‌కు కొంచెం దక్షిణంగా ఉన్న ప్రదేశానికి రాగానే చెంగ్‌కు మరచిపోయిన విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది. తనకు కొంచెంపని ఉన్నదని, తర్వాతవచ్చి విందులో కలుసుకుంటానని వె-యిక్‌తో చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. తన తెల్లటి గుఱ్ఱంమీద స్వారీచేస్తూ యిక్ తూర్పుగా వెళ్లిపోయాడు చెంగ్ తన గాడిదమీద దక్షిణంగావెళ్లాడు షెంగ్‌పింగ్ ప్రాంతంలో ఉత్తరపు ముఖద్వారం వద్ద చెంగ్‌కు ముగ్గురు స్త్రీలు కనిపించారు. అందులో ఒకామె . పైనుంచి క్రిందవరకు పూర్తిగా తెల్లటి బట్టలు ధరించింది. ఆమె అందంచూసి చెంగ్ ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ ముగ్గురుస్త్రీలను వెంబడించాడు. కొంచెంసేపు వాళ్లకు ముందుగాను, తర్వాత కొద్దిదూరంలో వెనుకా తన గాడిదమీద ప్రయాణంచేస్తూ, ఏవిధంగానైనా పలుకరిద్దామనుకున్నాడుగాని, ధైర్యం చాలింది కాదు.

కాని ఆ తెల్లటిబట్టలు ధరించిన ఆమె చూపులు ప్రోత్సాహపరచాయ్.

"ఇంతటి అందకత్తెలు కూడా నడిచే వెడుతున్నారా!" అన్నాడు.

"ఏం చెయ్యం?...ఎవ్వరూ తమ సవారీ అన్నా యివ్వనప్పుడు..." అంది తెల్లటి దుస్తుల స్త్రీ "నీ అంతటి అందకత్తె స్వారీచేయదగిన జంతువు యిది కాదు. లేకపోతే యిది మీకు యిచ్చిన నడచివచ్చేవాణ్ని" అన్నాడు చెంగ్. ముగ్గురు స్త్రీలూ నవ్వుకున్నారు. చెంగ్ వాళ్లను తూర్పు దిశగావెంబడించిపోయాడు. లాయూయన్ వద్దకు చేరుకునేసరికి చీకటి పడింది.

మట్టిప్రహారీగోడ......సామాన్యంగా బండి వెళ్లటానికి వీలైన తలుపు గల ఒక యింటిముందు ఆగారు. లోపల యిళ్లన్నీ చాలా అందంగా, ఉన్నాయ్... తెల్లటిబట్టలు వేసుకున్న స్త్రీ, చెంగ్‌తో కొంచెంసేపు బయటఉండమని చెప్పి, తన చెలికత్తెను ఒకదానిని అతనితో ఉంచి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. ఆ చెలికత్తె చెంగ్‌ను అతని పేరూ ఊరూ అడిగి వివరాలన్నీ తెలుసుకుంది. చెంగ్‌కూడా ఆ తెల్లటిసుందరి పేరు తెలుసుకున్నాడు. ఆమె పేరు జెక్‌షిహ్. తన వంశంలో యిరువదివ వ్యక్తి ఆమె.

కొంచెంసేపటికి లోపలికిరమ్మని చెంగ్‌కు ఆహ్వానం వచ్చింది. తన గాడిదను తలుపుకు కట్టి తలమీది టోపీకూడ అక్కడనే వదలి లోపలికి వెళ్లాడు. సుమారు ముప్పదిసంవత్సరాల వయస్సుగల స్త్రీ అతన్ని ఆహ్వానించింది. ఆమె జెక్‌షిహ్ పెద్దక్క అని తెలుసుకున్నాడు. లోపల కొవ్వొత్తులు వెలుగుతున్నాయ్. విందు తయారుగా ఉంది. రెండుమూడు కప్పులు ద్రాక్షసారాయి త్రాగేలోగానే, జెక్‌షిహ్ తన దుస్తులు మార్చుకొని వచ్చింది. కులాసాగా, నవ్వుకుంటూ విందును ఆరగించారు.

రాత్రిప్రొద్దుపోయాక, చెంగ్, జెక్‌షిహ్‌తో తన కాలాన్ని ఆనందంగా గడిపాడు. ఆమె అందాన్ని, యవ్వనాన్ని తనివితీర అనుభవించాడు. ఆమె శరీరం, నవ్వు, సంగీతం ఆమె సొత్తు...సాధారణంగా మానవులలో ఎక్కడా కనపడని ఆనందాన్ని చెంగ్ ఆమెవద్ద రుచిచూశాడు. తెల్లవారేముందు జెక్‌షిహ్ అంది— "ఇక మీరు వెళ్లాలి...నేను, నా చెల్లెళ్లు... చియోఫాంగ్‌వద్ద మా ఉద్యోగాలకు తెల్లవారేలోగా పోవాలి." తిరిగి మళ్లీ కలుసుకుంటానని వాగ్దానం తీసుకుని చెంగ్ వచ్చేశాడు.

ఆ పేటనుంచి దాటి రావటానికి సింహద్వారంతలుపులు యింకా తీయలేదు. కాని దగ్గరలోనే టీ దుకాణపు యజమాని, నిద్రలేచి దుకాణం సర్దుకుంటున్నాడు. తలుపుతీసేటంత వరకు టీ దుకాణపు యజమానితో మాట్లాడవచ్చునని చెంగ్ అతనివద్దకు వెళ్లాడు.

"ఇక్కడికి తూర్పుగా ఆ మలుపుదగ్గర యింటిలో ఎవరుంటున్నారు?" చెంగ్ అడిగాడు యజమానిని.

"అది పాడుపడిన దొడ్డి...ఎవ్వరూ ఉండటం లేదే"

"ఇప్పుడే వస్తున్నా అటునుంచి...మనుష్యులు కనిపించారు" అన్నాడు చెంగ్.

టీ దుకాణపు యజమాని ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆలోచించి యిలా చెప్పటం ప్రారంభించాడు. "ఐతే...యిప్పుడు తెలిసింది. అక్కడ ఒక నక్క ఉంది. మనుష్యులను మాయచేస్తూంటుంది. ఈమధ్యనే మూడుసార్లు కనపడింది. నువ్వేమన్నా కలుసుకున్నావా?" అని కూడా అడిగాడు.

చెంగ్ సిగ్గుపడి "లేదని" తప్పుకున్నాడు. తిరిగి వెనక్కివెళ్లి చూశాడు. మట్టిప్రహారీగోడ, తలుపు కనపడ్డాయ్...లోపలికి తొంగిచూస్తే, గడ్డి, చెత్త, అక్కడక్కడ ఎప్పుడో సాగుచేసిన కొంత నేల కనపడింది.

ఇంటికి రాగానే, విందుకు రాలేదేమని, వె-యిక్ నిలదీశాడు. కుమార్పణచెప్పి తప్పుకున్నాడేగాని, తన అనుభవాన్నిమాత్రం చెంగ్ చెప్పలేదు. ఆమెనుగురించి యింతగా తెలిసినప్పటికీ, జెక్‌షిహ్‌ను మరచిపోలేకపోయాడు. ఆమెఅందం అతన్ని పిచ్చివాణ్ణిగా చేసింది. మళ్లీ ఆమెను కలుసుకోవాలని ప్రయత్నం చేయ మొదలెట్టాడు.

సుమారు పదిరోజులతర్వాత ఒక బట్టల దుకాణంలోకి వెడితే, చెంగ్‌కు ఆమె కనపడింది. యిదివరకు తను చూసిన చెలికత్తెయే యిప్పుడు కూడా ఆమెతో ఉంది. చెంగ్ ఆమెను పిలిచాడు. కాని ప్రక్కనే ఉన్న జనంలోకి ఆమె తప్పుకుంది. జెక్‌షిహ్‌ను పిలుస్తూనే చెంగ్ వెంబడించాడు. ఆమె మొగానికి విసనకఱ్ఱ చాటుపెట్టుకుని అంది—"నేనెవరో తెలుసుకునీకూడా, నావెంట ఎందుకు పడతావ్?"

"నాకు తెలిస్తే నష్టం ఏముంది?" అన్నాడు చెంగ్.

"నీతో మాట్లాడటానికి సిగ్గువేస్తోంది."

"నిన్ను అమితంగా ప్రేమిస్తున్నాను...నన్ను వదలివేస్తావా?" అన్నాడు చెంగ్.

"నేనంటే నీకు అసహ్యమేమో అనుకున్నా" అంది. చెంగ్ ఆమెను ఎంతో బ్రతిమాలాడుడు. ఒట్లు వేసుకున్నాడు. అప్పుడు జెక్‌షిహ్ తన మొగాన్ని కనబరచింది. ఇదివరకులాగానే అందంగా ఉంది.

"నావంటివాళ్లు ఎంతోమంది ఉంటారు. వాళ్లను కలుసుకోలేదనుకుంటాను. నేనే అందకత్తెను అయినట్లు పొగడుతున్నారు" అంది జెక్‌షిహ్.

తిరిగి తనను కలుసుకోనివ్వమని చెంగ్ బ్రతిమాలితే ఆమె యిలా అంది: "మేము మానవుల శక్తిసామర్థ్యాలను పీల్చి పిప్పిచేస్తామని, మమ్మల్ని ద్వేషిస్తారు. ఈవిషయంలో నేను వేరు తరహా వ్యక్తిని. మీకు యిష్టమైతే, నా జీవితాంతం మీకు ప్రియురాలినిగా ఉంటాను."

చెంగ్ అమితంగా సంతోషించాడు. ఒక యిల్లును తీసుకోవటాన్నిగురించి యిద్దరూ చర్చించటం ప్రారంభించారు. "ఇక్కడికి తూర్పుగా అంతగా జనం రద్దీలేని వీథిలో ఒక యిల్లు అద్దెకు ఉంది" చెప్పటం మొదలుపెట్టింది జెక్‌షిహ్ "మనకు వీలుగా ఉంటుంది. ఆయింటికి గోడప్రక్కనే పెద్దచెట్టు ఉంది. అది గుర్తుగా దానిని సులభంగా తెలుసుకోవచ్చు. క్రితంసారి నన్ను కలుసుకున్నప్పుడు మీతో యింకొక వ్యక్తి ఉన్నాడు...తూర్పు దిశగా గుఱ్ఱంమీద వెళ్లిపోయాడు. ఆయన మీభార్యకు పెత్తల్లికొడుకే కదూ? మన యింటికి కావలసిన సామాను ఆయనదగ్గ చాలా ఉంది. మీరు అది తీసుకోవచ్చుగా!" అంది.

చెంగ్ యిల్లు తెలుసుకుని అద్దెకు తీసుకున్నాడు. సామానుకోసం వె-యిక్ వద్దకు వెళ్లి అడిగేసరికి, అసలు సంగతంతా చెప్పవలసి వచ్చింది. వె-యిక్ పినతండ్రి ఒకాయన దూరదేశానికి వెళ్లటంవల్ల ఆయన సామానంతా యితని దగ్గర ఉంది. చెంగ్, జెక్‌షిహ్ సౌందర్యాన్ని వర్ణించి చెప్పాడు.

"నీమొగం అందవిహీనంగా ఉంటుందే, అంతటి అందకత్తెను ఎలా వశపరచుకోగలావ్!" అని అడిగాడు వె-యిక్ ఆశ్చర్యంతో.

చెంగ్‌కు కావలసిన మంచాలు, కుర్చీలు పంపుతూ నిజం తెలుసుకోమని తన ఆంతరంగిక నాకరుని ఒకణ్ణి పంపించాడు వె-యిక్. కొంచెంసేపట్లోనే ఆ నాకరు యిచ్చెమటలతో వగరుస్తూ పరుగెత్తుకువచ్చాడు.

"ఆవిడ ఉందా? ఎలా వుంటుందిరా?" వె-యిక్ అడిగాడు.

"అద్భుతం, అంతటి అందకత్తెను నా జీవితంలో చూడలేదు" అని నాకరు జవాబు.

వె-యిక్‌కు ఎంతోమంది బంధువులలో ఆడవాళ్లున్నారు. అందకత్తెలను చాలామందిని కలుసుకున్నాడు. తను చూచినవారిలో నలుగురైదుగురిని చెప్పి, వారిలాగా ఉంటుందా అని నాకరును అడిగాడు.

"జెక్‌షిహ్ ముందు వాళ్లు ఎందుకూ పనికి రారని" నాకరు పదేపదే చెప్పాడు.

"ఇంతటి అందం అసలు ప్రపంచంలో ఉంటుందా?" అని వె-యిక్‌కు సందేహం తోచింది.

పరిశుభ్రంగా స్నానం చేసి, మంచిబట్టలు వేసుకుని చెంగ్ యింటికి బయలుదేరాడు వె-యిక్. అతను వెళ్లేసరికే స్నేహితుడు యింటినుంచి బయటకు వెళ్లాడు. లోపలికి వెళ్లిచూస్తే కుర్రాడు ఇల్లు ఊడుస్తున్నాడు. దాసీది గుమ్మందగ్గర నిలబడిఉంది. తను వచ్చినపని ఆ కుర్రవాడితో చెప్పాడు. ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరన్నాడు కుర్రవాడు. గదిలోకి మొండిగా వెళ్లిచూస్తే ఎర్రటి అంచు కనబడింది. తెరతొలగించుకుని వెళ్లిచూశాడు. జెక్‌షిహ్ తెరవెనుక దాక్కుని ఉంది. వెలుగులోకి ఆమెను తీసుకువచ్చి చూశాడు వె-యిక్. తనకు నాకర్లు చెప్పినదానికంటె జెక్‌షిహ్ మరీ అందంగా ఉంది.

ఆమెను చూడగానే వె-యిక్‌కు మతిచెడినట్లయింది. ఆమెను బలవంతంచేశాడు. తనకు శక్తిఉన్నంత వరకు పెనగులాడింది. చివరికి సరేనంది. పట్టుదలగానే మరింత తీవ్రంగా పెనగులాడేది. ఇలా కొన్నిసార్లు జరిగినతర్వాత వె-యిక్ ఆమెను పట్టుకుని వదలలా. జెక్‌షిహ్ నిస్సహాయంగా యిక పెనగులాడటం మానివేసింది.

కాని అకస్మాత్తుగా ఆమెముఖంలో విషాదరేఖలు అలుముకున్నాయ్...వె-యిక్ గుర్తించకుండా ఉండలేకపోయాడు.

"అంత విచారంగా ఉన్నావేం?" అన్నాడు వె-యిక్...

..."చెంగ్‌నుచూస్తే నాకు జాలివేస్తుంది." అంది జెక్‌షిహ్.

"ఎందుకని?"

"అందరిలాగా ఆరడుగుల మనిషే చెంగ్ కూడా. కాని ఒక స్త్రీని రక్షించుకోలేడు. నిజానికి అతను మగవాడు పిలువబడటానికి కూడా తగడు. కాని మీరు భాగ్యవంతులు బలశాలులు. నాలాటి వాళ్లను ఎంతోమందిని చూసి ఉంటారు. చెంగ్ పేదవాడు. నేను అతనికి ఒక్కదాన్నే...ఇంతటి సౌఖ్యాన్నిపొంది కూడా మీరు చెంగ్‌కు యీ మాత్రపు స్వల్పపు ఆనందాన్ని లేకుండా చేస్తున్నారు. ఆయన తిండికి బట్టలకు మీమీద ఆధారపడిన బికారి అని ఆయన్ను చూస్తే నాకు జాలివేస్తుంది. చెంగ్ మీకు లోబడిన వ్యక్తి అనే, నామీద యింత చనువుగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఆయనకు స్వంతం అని కొంత స్తోమంటే పరిస్థితులు యింతవరకూ వచ్చేవి కావు."

మామూలుగా వె-యిక్ జాలిగలవాడు. నమ్మకమైన స్నేహితుడు కూడాను. జెక్‌షిహ్ మాటలు వినటంతోనే ఆమెను వదలివేసి, తన ప్రవర్తనకు క్షమార్పణ కోరాడు. ఈలోగా చెంగ్ తిరిగి వచ్చాడు. ఇద్దరు మిత్రులూ ఒకరిని చూసి మరొకరు నవ్వుకున్నారు. తన అదృష్టానికి ఒకతను, స్నేహితుని భాగ్యానికి రెండవాయన.

అప్పటినుంచి యిక్, జెక్‌షిహ్‌కు కావలసిన సామగ్రులన్నీ తనే పంపుతూండేవాడు. ప్రతిరోజూ ఆమెను చూడటానికి వచ్చేవాడు. ఇద్దరి మధ్యా సన్నిహితత్వం ఏర్పడింది. కాని అది నీతినియమాలను మించి ఎన్నడూ హద్దులను దాటలేదు. వె-యిక్ తనను ఎంతగా ప్రేమించినదీ జెక్‌షిహ్ గ్రహించి ఒకరోజున యిలా

(27-వ పేజీ చూడుడు)

సర్వోత్కృష్టమైన
"కానన్ దేవన్"
తేయాకు మాత్రమే త్రాగండి.
Kanan Devan Tea
KANAN DEVAN TEA
Quality Production
చీఫ్ ఏజంటు: కర్నూలు, అనంతపురం, కడప & చిత్తూరు జిల్లాలకు
కె. ఎ. జోషి, అనంతపురం.
టోకు వ్యాపారస్తులకు విశేష సౌలభ్యము
వివరములకు నేడే వ్రాయండి.

'శ్వేతసుందరి'

(11-వ పేజీ తరువాయి)

అంది. "నేను నీకు ఆత్మసమర్పణం కావించుకోలేను. చెంగ్‌కు ద్రోహం చేయలేకపోవటమే దీనికి కారణం. కాని నా కృతజ్ఞతను తెలియ చెయ్యటానికి అనేక మార్గాలున్నాయ్. చంగఌకు చెందిన వేశ్యాకులం నాది. మగవాళ్లు మక్కువచూపే, నా చెల్లెళ్లు అనేకమంది ఉన్నారు. ఈ వృత్తిలో వాళ్లు చాలామంది నాకు తెలుసు. వాళ్లలో ఎవరైనా నీ ప్రయత్నానికి లొంగనివాళ్లుంటే, వాళ్లను తీసుకు రాగలను."

"ఐతే యింకేమిలోటు" అన్నాడు వె-యిఌ.

"చంగ్ అనే అమ్మాయిని చూశాను... నాకు బాగుంది."

నాకు చెల్లెలే" అంది జెఌషిహ్. పదిరోజులలో ఆమెను తీసుకువచ్చి వె-యిఌకు వప్ప చెప్పింది.

కొన్ని నెలలు గడిచేసరికి వె-యిఌకు ఆమె అంటే విరక్తిపుట్టి పంపించివేశాడు. జెఌషిహ్ అంది:—

"బజారుస్త్రీలను సమకూర్చటం అంత కష్టం కాదు. నీకు లొంగని వ్యక్తి ఎవరన్నా ఉంటే చెప్పు."

"ఒక ఉత్సవానికి చిఌఫ్యూ గుడికి కొంతమంది స్నేహితులతో వెళ్లా. ఆ ఉత్సవంలో జనరల్ మిఌ పాటకచేరీ ఏర్పాటుచేశాడు. మంచి అందమైన ఒక పాటకత్తెను చూసాను. పదహారేళ్లుకన్నా ఎక్కువ ఉండవు: ఆ పిల్ల ఎవరో నీకు తెలుసా ?"

"ఆ పిల్ల అంటే జనరల్‌కు ఎంతో ప్రేమ. ఆ అమ్మాయి తల్లి నాకు అక్క అవుతుంది. నా పినతల్లి, కూతురు. ఈ కార్యం సాధించగలను" అంది జెఌషిహ్. వె-యిఌ కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ఆమెకు నమస్కరించాడు.

అప్పటినుంచి జెఌషిహ్ తరచు జనరల్ యింటికి వెడుతూండేది. ఒక నెల తర్వాత వె-యిఌ ఆమెను యీ విషయమై అడిగాడు. జెఌషిహ్ లంచం యివ్వవలసి ఉంటుందని చెప్పి కొంత సిల్కు కావాలని అంది. వె-యిఌ సిల్కు తీసుకువచ్చి ఆమెకు యిచ్చాడు. ఇది జరిగిన రెండురోజులకు వె-యిఌ, జెఌషిహ్ భోజనం చేస్తూండగా, జనరల్ యింటివద్దనుంచి ఒక నౌకరు, నల్లటి గుఱ్ఱంమీద వచ్చాడు.

ఈ కబురు తెలియగానే జెఌషిహ్ నవ్వుతూ అంది: "కార్యాన్ని సాధించాము." జెఌషిహ్ జనరల్‌కు ప్రియపాత్రురాలయిన ఆ పిల్లకు జబ్బు వచ్చేట్లుగా చేసింది. ఆరోగం సామాన్యంగా మందుమాకులకు తగ్గేది కాదు. పిల్లతల్లి, జనరల్, జ్యోతిష్కుణ్ణి పిలుస్తున్నారని వినగానే జెఌషిహ్ జ్యోతిష్కుడికి లంచంపెట్టింది. ఆ పిల్లకు రోగం నయంకావాలంటే తన యింటికి మార్చాలని చెప్పమంది. జ్యోతిష్కుడు ఆ యింట్లో దుష్టగ్రహాలున్నాయని, అందుకని యిక్కడికి వాయవ్యదిశగా ఉన్న యింటికి మారుస్తే, రోగం నయమవుతుందని చెప్పాడు.

జనరల్, ఆపిల్లతల్లి జ్యోతిష్కుడి చెప్పిన యింటికోసం వెదకారు. అది జెఌషిహ్ యిల్లుగా తేలింది. తన పిల్లను కొద్దికాలంపాటు ఆ యింట్లో ఉండనిమ్మని జనరల్ జెఌషిహ్‌ను బ్రతిమాలాడు. తన యిల్లు యిరుకని, యిబ్బందిగా ఉంటుందని ఎన్నో అడ్డంకులు చెప్పి జెఌషిహ్ చివరకు సమ్మతించింది. ఆ పిల్ల, ఆమె తల్లి యిద్దరూ జెఌషిహ్ యింటికి వచ్చారు. ఇక్కడకురాగానే చంగ్ (జనరల్ కూతురు) కు త్వరలోనే పూర్తిగా ఆరోగ్యం చేకూరింది. కొన్నాళ్ళ తరువాత జెఌషిహ్ రహస్యంగా వె-యిఌను ఆ పిల్లను కలుసుకునేటట్లు చేసింది. కాని నెల రోజులు గడిచేసరికి ఆ పిల్లకు గర్భిణీచిహ్నాలు కనబడ్డాయ్...దాంతో తల్లి బెదిరిపోయి, పిల్లను తీసుకొని జనరల్ యింటికి వెళ్ళిపోయింది. ఇక్కడితో యీ ప్రణయం అఖరయింది.

కొంతకాలం గడచిపోయింది. ఒక రోజున జెఌషిహ్, చెంగ్‌తో "ఐదారువేల రూపాయలు తేగలిగితే మంచి లాభం కలిగే ఉపాయం చెప్పగలను" అంది.

చెంగ్ డబ్బు తీసుకువచ్చాడు. జెఌషిహ్ చెప్పింది "మార్కెట్టుకు వెళ్ళండి. అక్కడ ఆమ్మే గుఱ్ఱాలలో ఎడమతొడ మీద పుట్టుమచ్చ దానిని కొనుక్కుని వచ్చి నేను చెప్పేవరకు తిరిగి అమ్మవద్దు" చెంగ్‌కు మార్కెట్టులో అలువంటి గుఱ్ఱమే అమ్మకానికి సిద్ధంగాఉన్నది కనిపించింది. దానిని కొని యింటకివస్తే, "ఈ గుఱ్ఱముతో ఏం చేస్తావ్ ! ఎందుకూ పనికిరానిదిని" అన్న బొరుగులంతా చెంగ్‌ను హేళన చేశారు.

తర్వాత జెఌషిహ్ ఆ గుఱ్ఱాన్ని అమ్మమని చెప్పింది. ఒకాయన యిరవై వేలు యిస్తానని బేరానికి వచ్చాడు. చెంగ్ ముప్పై వేలు తక్కువకు యివ్వనన్నాడు. జెఌషిహ్ అంతకే అమ్మమని చెప్పింది. ఈ గుఱ్ఱానికి 30 వేలా ! అని అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. చెంగ్ గుఱ్ఱాన్ని యింటికి తోలుకువచ్చాడు. ఆ బేరగాడుకూడా చెంగ్ వెంటబడి చివరకు 30 వేల రూపాయలకు కొనుక్కునిపోయాడు.

చెంగ్‌కు 30 వేల రూపాయలకు ఎందుకు కొన్నాడా అని మనస్సు పీడించింది. ఆ వ్యక్తి వెంటపడి అడిగితే చెప్పిన విషయ మిది. ఆవ్యక్తి బోయింగ్ రాజులకు చెందిన గుఱ్ఱపుసాలకు అధికారి. సరిగా మూడుసంవత్సరాలక్రితం యిలాంటి గుఱ్ఱమే ఒకటి చచ్చిపోయింది. దాని ఖరీదు 60 వేల రూపాయలు. ఇప్పుడు కొన్నది లాభమే. పైగా యీ మూడేళ్ల మేతఖర్చు తనకే దక్కుతుందట. అతను ఉద్యోగంలోనుంచి రిటైరయిపోతున్నాడట కూడా. ఇదివిని చెంగ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఒకసారి జెఌషిహ్‌కు బట్టలు కావలసివచ్చింది. వె-యిఌ సిల్కులు తీసుకువచ్చాడు. తనకు ఆ బట్టలు వద్దని రెడీమేడ్‌వే కావాలని జెఌషిహ్ పట్టుబట్టింది. ఆమెకు ఏరకాలు కావాలో అడగమని వె-యిఌ, చెంగ్‌టా అనే వర్తకుణ్ణి పంపించాడు. ఆ వర్తకుడు జెఌషిహ్ అందాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయి వె-యిఌతో యిలా అన్నాడు: "ఆవిడ ఏ రాజభవనాలలోనో ఉండవలసిన స్త్రీ. ఎక్కడినుంచి ఎత్తుక వచ్చావో! మళ్ళీ అక్కడనే వదిలెయ్యి. పట్టుబడితే ప్రాణాలు వదులుకోవలసిందే!"

జెఌషిహ్‌సౌందర్యానికి యింతకంటె వేరే నిదర్శనం అక్కరలేదు. జెఌషిహ్ ఎప్పుడూ బట్టలు కుట్టుకునేది కాదు. తయారైన దుస్తులే కొనుక్కునేది. దీనిలోరహస్యం ఏమిటో యిఌకుగాని, చెంగ్‌కుగాని తెలియనేలేదు.

సంవత్సరం తర్వాత, చెంగ్ మిలిటరీ పనుల మీద చిఌచెంగ్‌కు వెళ్లవలసివచ్చింది. ఒక్క పగలు మాత్రమే జెఌషిహ్‌తో గడపటానికి వీలుంది. రాత్రయేసరికి యింటికి వెళ్లాలి. ఇంటివద్ద భార్య ఉంది. జెఌషిహ్‌ను వదలి ఉండలేక, తనతో రమ్మని చెంగ్ బ్రతిమాలాడు. జెఌషిహ్ అంగీకరించలేదు. "ఒకనెల రోజులేగా! నేను యిక్కడనే మీకోసం వేచిఉంటాను. నాకు కావలసిన వస్తువులు సమకూర్చి వెళ్లిరండి" అంది.

చెంగ్ ఎంత బ్రతిమాలినా జెఌషిహ్ ఒప్పుకోలేదు. చెంగ్ తన స్నేహితుడు వె-యిఌతో చెప్పి ఆమెను ఒప్పించమని అడిగాడు. వె-యిఌ చెప్పినా వినలా. కారణం అడిగితే జెఌషిహ్ యిలా చెప్పింది. "పడమటిదిక్కుగా నేను ప్రయాణం చెయ్యకూడదని జ్యోతిష్కుడు చెప్పాడు అందుకని."

"నీ అంతటి తెలివితేటలుగల వ్యక్తికి యీ మూఢనమ్మకాలా?" అని చెంగ్ నవ్వాడు యిఌతోబాటు. తన కోర్కె నెరవేరితేనే చాలునన్న తొందరలో ఆమె భయాన్నిగురించి చెంగ్ ఏమీ ఆలోచించలేకపోయాడు. చివరకు జెఌషిహ్ ఒప్పుకుంది.

రెండవ రోజుకు మవాయ్ చేరుకున్నారు. ముందు జెఌషిహ్ గుఱ్ఱంమీద పోతోంది. వెనుకనే చెంగ్ తన గాడిదమీద, యింకా వెనుక దాసీది బయలుదేరారు. అప్పట్లో లోనది దగ్గరగా కొంతమంది వేటగాండ్రు తమ కుక్కలను తరిఫీదుకు తీసుకువచ్చారు. చెంగ్, జెఌషిహ్‌లు ఆ ప్రాంతంగుండా నడుతూండగా, కుక్కలు గడ్డిలోనుంచి రోడ్డుమీదకు వచ్చాయి. ఆ కుక్కలను చూడగానే జెఌషిహ్ తన మామూలు నక్కరూపంతో, గుఱ్ఱంమీదనుంచి ఉరికి దక్షిణంగా పరిగెత్తటం ప్రారంభించింది. కుక్కలు వెంటపడ్డాయ్. కుక్కలను వెనక్కి పిలుస్తూ చెంగ్ వెంటపడ్డాడు కాని కుక్కలు అతని కేకలను లెక్కచేయనేలేదు. సుమారు ఒకమైలులోగా కుక్కలు నక్కను పట్టుకుని ముక్కలు ముక్కలుగా చీల్చివేశాయి.

చెంగ్ అమితంగా దుఃఖించాడు. తనదగ్గర డబ్బుతో చెంగ్ సమాధి కట్టించాడు. తన గుఱ్ఱాలను వదలివచ్చినచోటుకు చూస్తే, అవి అక్కడే గడ్డిని మేస్తున్నాయ్. జెఌషిహ్ గుఱ్ఱంమీద, ఆమె నక్కగా మారిపోయినప్పుడు వదలిన బట్టలు, జోళ్లు అక్కడనే ఉన్నాయ్. నేలమీద ఆమె నగలున్నాయ్. కాని ఆమె జాడఅంటూ లేదు. దాసీదికూడా మాయమయిపోయింది.

తన మిలిటరీ పనులను పూర్తిచేసుకుని చెంగ్ తిరిగి వచ్చాడు. ఇంటికి రాగానే వె-యిఌ, జెఌషిహ్ క్షేమసమాచారాలు అడిగాడు. కళ్లలోకి నీరు తెచ్చుకుంటూ: "ఆమె చనిపోయింది" అని సమాధానమిచ్చాడు చెంగ్. వె-యిఌకూడా విచారపడి వివరాలు అడిగితే "కుక్కలు చంపాయి" అన్నాడు చెంగ్.

"ఎంతటి కుక్కలు ఐతేమాత్రం మనిషిని ఎలా చంపుతాయ్" అన్నాడు వె-యిఌ.

"ఆమె మనిషి కాదు"

"ఐతే!"

చెంగ్ మొదటినుంచి జరిగిన కథ అంతే చెప్పాడు. వె-యిఌ ఆశ్చర్యపోయాడు. మర్నాడు యిద్దరూ ఆమె సమాధిని సందర్శించారు. ఎప్పుడన్నా వారికి ఆమె జ్ఞాపకంవస్తే ఏది గుర్తు ఉన్నా ఉండకపోయినా ఆమె ఎన్నడూ తనబట్టలను కుట్టుకునేది కాదన్న విషయం జ్ఞాపకం వుండేది.

[క్రీ. శ 765-780 ప్రాంతంలో నేను (షిఌచి-చి- ఈకథారచయిత) చంగ్ లింగ్‌లో ఉండేవాణ్ణి వె-యిఌతో నాకు పరిచయం ఉంది. అతనివల్లనే యీవివరాలన్నీ నాకు తెలిశాయి.]

ఈకథవల్ల జంతువులలో కూడా పవిత్రత, నీతి ఉందని తేలుతుంది. తన మానాన్ని కాపాడుకుంటూ, ప్రియుడికి ద్రోహంచెయ్యకుండా ఉండటంలో యీమె యీనాటి మానవజాతి కంటె వెయ్యిరెట్లు మెరుగు. చెంగ్ ఆమె అందాన్ని ఆరాధించాడే కాని, ఆమెలోని ఉత్కృష్టతను గుర్తించలేకపోయాడు. అతనే విద్యావంతుడయినట్లయితే, తన విజ్ఞానాన్ని వినియోగించుకుని, ఆమెవద్దనుంచి, ప్రకృతిలో జరిగే వింతమార్పులు, ఇహపరలోకాలకు గల సంబంధం, ఇంకా ఆమె అందాన్ని వర్ణించి చెప్ప గలిగి ఉండేవాడు. బాహ్యసౌందర్యంతోనే తృప్తిపడి ఊరకుండేవాడు కాడని గట్టిగా చెప్పగలను.

విలువ తగ్గింపు

(7-పేజీ తరువాయి)

యేమన్ డివాల్యు యేమన్ అంటారు, యేమిటి బాబూ? అంటాడు. ఇంటికివస్తే భార్యాబిడ్డలు యిదే ప్రశ్న. ఇందరికీ వాళ్లవాళ్లకి తగ్గట్టుగా జాగ్రత్తగా చెప్పినా యెవరికీ తృప్తి లేదు. అంతా విని యేదో పెద్దగొడవగా వుండి "సరేలెండి. చాలా పెద్దవిషయమే !" అని చక్కాబోతారు.

నే నెరుగున్న అర్థికశాస్త్రం పఠించి, అధ్యాపకత్వం వహించిన వొక పెద్దమనిషితో ఆయనభార్య "ఏమండోయ్, రూపాయివిలువ తగ్గితే తగ్గిందిగాని, మీ విలువమాత్రం హెచ్చినట్టు కనబడుతోంది. ప్రతీవారూ మిమ్మల్నే అడుగుతున్నారు ఏమిటి సంగతీ ?" అంటోంది.

"మాకుమాత్రం తెలిసి చచ్చిందీ ? ఈమధ్య మా సంఘం అంతా కలిసి యీ డివాల్యుయేషన్‌మీద వొక వ్యాసం రాసి పత్రికలో ప్రకటించాం సామాన్యజనులకోసం. అది చదివిన సామాన్యులకు తెలియకపోగా కొద్దో గొప్పో చదువుకున్నవాళ్లకి కూడా కొత్త సందేహాలు బయలుదేరాయి" అన్నాడు.

ఆగ్నేయాసియా ఆరోగ్య మహాసభలో పాల్గొను నిమిత్తం న్యూఢిల్లీ వచ్చిన ఆంగ్‌సాఌ సతికి వెల్లింగ్‌టఌ విమానాశ్రయంవద్ద బర్మా రాయబారి, న్యూఢిల్లీలోని ఇతర ప్రముఖులు స్వాగతం చెప్పినప్పటి చిత్రం.